

AMY McCULLOCH

Mrazivé, intenzívne
a absolútne jedinečné.

ABIGAIL DEAN,
autorka bestselleru
Dievča A

Strhujúci príbeh plný
adrenalínu.

MATT HAIG,
autor bestselleru
Polnočná knižnica

ŠEŠŤ ČLENOV EXPEDÍCIE
JEDEN VRAH
A ŽIADNA MOŽNOSŤ UNIKNÚŤ

V ZÓNE SMRTI

Jeden z najoriginálnejších
trilerov, aké som kedy čítala!

CLAIRE DOUGLAS,
autorka bestselleru
Last Seen Alive

Napínavý príbeh, z ktorého
dostanete závrat.

NITA PROSE,
autorka bestselleru
Chyžná

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Miletičova 23, 821 09 Bratislava 2
E-mail: info@slovenskyspisovatel.sk
www.slovenskyspisovatel.sk
Zodpovedná redaktorka Katarína Jusková
Prvé vydanie
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Z anglického originálu Amy McCulloch: *Breathless*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Michael Joseph,
Penguin Random House UK, London 2022,
preložila Nina Mikušová.

Copyright © 2022 by Tiger Tales Limited
All rights reserved
Translation © Nina Mikušová 2023
Cover Design © Barbara Baloghová 2023
Cover Photo © Shutterstock
Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2023

ISBN 978-80-220-2526-3

Angusovi – najlepšiemu ockovi,
môjmu prvému čitateľovi
a najväčšiemu fanúšikovi

PROLÓG

Deň útoku na vrchol

Dýchaj, Cecily.

Studený vzduch jej naplňal pľúca. Bolo to zvláštne. Keď predtým uvažovala, ako sa jej tu bude dýchať, predpokladala, že sa bude akoby dusiť. Lapať po dychu. Ako keď sa človek topí.

Ale nebolo to tak.

Cítila štipanie búrlivého vetra na kúsku odhalenej pokožky na lícach medzi bufom a slnečnými okuliarmi a obávala sa, že ju tie silné nárazy zhodia na kolená.

Vzduch tu bol. Ibaže to nešlo tak, ako by malo.

Bola na smrť unavená. Svaly jej usilovne pracovali, keď sa brodila snehom. Nielen svaly. Aj krv. Pľúca. Mozog.

V podstate to bolo jednoduché – v ovzduší nebolo dosť kyslíka, bola ho menej ako tretina z množstva, na aké bolo jej telo zvyknuté. Výškomer na jej hodinkách ukazoval, že je ešte stále nad hranicou osemtisíc metrov. V zóne smrti.

Srdce jej prudko bilo. Obzrela sa. *Sleduje ju?* Zastala. Mohutná silueta niekoľko metrov nad ňou, jeho hlboké stopy v čerstvom snehu; prenasledoval ju, naháňal. Hlúposť... Zažmurkala a uvedomila si, že to bol len tieň mraku nad horským masívom.

Bez dostatočného prísunu kyslíka do jej mozgu nemohla veriť ani vlastným očiam.

Žeby sa blížil? Alebo čaká dolu?

Myslela si, že srdce jej už nedokáže biť rýchlejšie, ale dialo sa to, v hrudi jej búšilo opreteky. Aj dych sa jej zrýchlil, keď prehltala riedky vzduch. Obchádzali ju mdloby, krútila sa jej hlava.

Záleží na tom, či je hore, alebo dolu?

Teraz sa oňho nestaraj. Snaž sa prežiť.

Pohybovala sa tak rýchlo, ako len jej to telo dovoľovalo. Na tisíc metrový pád stačil jeden-jediný chybný krok. Medzitým ju od chrbta strašili fantómové šľapaje v snehu.

Musí sa dostať dolu.

A musí to zvládnuť sama.

KONCEPT 1

ČISTÝCH ŠTRNÁŠŤ – PROFIL HOROLEZECKEJ LEGENDY

Cecily Wong

Na úrovni mora je Charles McVeigh človek ako každý iný. Ale vezmite ho do zóny smrti – nad osemtisíc metrov – a stane sa z neho nadčlovek.

Keď [doplniť dátum] zastal na vrchole Manaslu, dokázal to, čo mnohí pokladali za nemožné: zdolal štrnásť najvyšších končiarov sveta v priebehu jedného roka bez pomoci kyslíka a lán – tým si zabetónoval postavenie najväčšieho žijúceho horolezca na svete.

Azda ešte ohromujúcejšie než horolezecké výkony sú jeho odvážne záchranné akcie, ktoré popritom uskutočnil. Na Dhaulágiri, treťom končiarovi na jeho zozname, sa pokúsil zachrániť dvoch talianskych bratov, ktorí uviazli nad táborom štyri. Zatiaľ čo zachraňoval jedného brata, ten druhý, žiaľ, podľahol vážnym zraneniam.

Dalo by sa nazvať priam zázrakom, že sa mu podarilo zachrániť aspoň jeden ľudský život – po tom, čo bola

dvojica celú noc vystavená mrazu na riedkom vzduchu. Neprežil by ani jeden, keby Charles nemal dosť energie, aby sa počas zostupu otočil a z tábora tri sa po nich vrátil. Zvyšku záchranného tímu trvalo takmer štrnásť hodín, kým sa k nim dostali. Prišli by už neskoro.

Vďaka tomuto výkonu – okrem životov zachránených na Evereste, Broad Peaku a Čo Oju – sa Charles stal stredobodom záujmu svetových médií.

Ale čo ženie človeka k takýmto extrémnym činom? Mala som to šťastie, že som spolu s Charlesom vyliezla na jeho poslednú horu Manaslu, aby som to zistila. [Pridať interview, keď ho získam!]

1

V prepchatej hotelovej izbe vysoko nad modlitebnými vlajočkami rozvešanými v uliciach Thamelu, hlavnej turistickej štvrte Káthmandu v Nepále, Cecily zaklapla laptop. Úvod jej článku nebol najvydarenejší, ale tým, že zosmolila aspoň niečo, si upokojila rozrušené nervy. Lahšie je upraviť slabý začiatok do požadovanej podoby než civieť na prázdnu stránku.

Predstava prázdnej stránky bola pre ňu zvyčajne najväčším strašiakom. Teraz, vďaka Charlesovi McVeighovi, mala čeliť niečomu ešte hrôzostrašnejšiemu.

Zóne smrti na ôsmej najvyššej hore sveta.

Dunelo jej v hlave po nočnom popíjaní koktailu Tom & Jerry. Nemala v pláne piť, ale jeden z jej nových tímových kolegov – Američan Zak – ho objednal, a nasledovná opica sa zdala malou cenou za zblíženie s ním. Na tejto expedícii potrebovala byť vo forme, ibaže nemala najšťastnejší začiatok.

Energické zaklopanie na dvere ju prinútilo vyskočiť na nohy. Otvorila a na prahu stál vedúci výpravy Doug Manners spolu s hlavným vodcom Šerpom Mingmom Lakpom. Predošlý deň ju prišli vyzdvihnúť na letisko, Douga spoznala okamžite podľa šťice strieborných vlasov kontrastujúcich s tvárou opálenou dotmava vysoko-horským slnkom. Dnes bol zhrbený a očividne unavený... vôbec nevyzeral ako odvážny priekopník, legenda

britského horolezectva podľa jej predstáv. Veľa sa dočítala o jeho úspechoch na veľhorách: päťkrát zdolal Everest, z južnej aj zo severnej strany, ale ako prvolezec vystúpil na množstvo menej známych končiarov v Karakorame a v Andách. Veľa rokov strávil ako sprievodca v jednej z prvých komerčných cestovných kancelárií na svete Summit Extreme, zameranej na výpravy do vysokohorského terénu, predtým než si založil vlastnú firmu Manners Mountaineering. Bol známy vysoko profesionálnym prístupom a úrovňou bezpečnosti.

Mingma vedľa neho pôsobil útlejšie, no vedela, že pätnásťkrát vystúpil na Everest. Cecily nevdojak preletelo hlavou, koľko oceľovej vôle a odvahy si vyžadoval takýto výkon.

„Všetko pripravené?“ spýtal sa Doug.

„Myslím si, že áno,“ ukázala na vytlačený zoznam vecí nalepený na veku laptopu a dovolila im, aby si prezreli jej výstroj, vzorne uložený na dvojitej posteli. Dnes ráno ho už tisíckrát skontrolovala, starostlivo odškrtla každú položku, ktorú si potrebovala vziať so sebou. Na nič nezabudla. Nič nezanedbala.

Teraz bola pevne rozhodnutá dôkladne sa pripraviť.

„Cítiš sa dnes ráno dobre?“ spýtal sa Mingma so šibalskými iskričkami v očiach. Včera v noci jej pomohol dostať sa do hotela, keď nepálskeho taxikára inštruoval, kam ju má odviezť.

„Ale hej, je mi fajn!“ Vystruhla grimasu a on ju poľtľapkal po pleci, ďalej už nevyzvedal.

Sledovala, ako si Doug kritickým okom prezerá jej vybavenie. Vzal do ruky jej topánky a skúmal podrážky. Bola to masívna, trojvrstvová obuv, vhodná do výšky osemtisíc metrov, rovnako ako krikľavožlté návleky, čo jej siahali až po kolená. Topánky boli celkom nové, nepoužívané. V extrémnom chlade mali ochrániť prsty na

nohách pred omrznutím, ale boli také veľké, že si ich musela zvnútra vystlať ďalšou vložkou. Takmer všetok výstroj na výškové horolezectvo – oblečenie aj vysokohorské topánky – navrhovali na mužské telá. Musela si ho prispôbiť, aby jej sedel.

„Opäť vám obom ďakujem, že ste ma vzali na túto výpravu,“ povedala. „Musí byť zvláštne mať so sebou klientov – viem, že doteraz ste pomáhali iba Charlesovi pri jeho misii.“

„Pre nás je to potešenie,“ odpovedal Mingma. Keď sa usmial, riedke fúziky mu poštekli spodnú časť nosa. Svojou prívetivosťou bol ostrým protikladom večne namrzeného Douga. Ten sa zamračil ešte väčšmi, keď po topánkach začal skúmať jej zbraň do ľadu s oranžovou rúčkou a úvaz.

„Dúfam, že sú v poriadku,“ ozvala sa. „Našla som si na Googli, ktorý úvaz je najlepší, a tento mal dobré hodnotenie.“

„Ujdú. Len tie klipy okolo stehien mohli byť lepšie.“

Očervenela. „Ach, to som nevedela.“

„Mala si sa opýtať – Google ti vo výške osemtisíc metrov nepomôže.“ Doug opatrne položil úvaz späť na posteľ, aby sa nezamotal. „Za normálnych okolností beriem so sebou na výpravu iba skúsených horolezcov. Nikdy nevieš, kedy sa vrch obráti proti tebe. Tam hore neriskuješ len vlastný život.“

„To som sa naučila na svojom poslednom výstupe,“ poznamenala, premáhajúc triašku. „Vlastne som o tom niečo napísala online. Nevieš, či si to videl...“

Dougova tvár nezmenila výraz. „Nechodím na internet,“ odvrkol.

„Hm, jasné, že nie. Len som si myslela, že si to možno videl, lebo podľa Charlesa to bol dôvod, prečo ma pozval na túto výpravu...“ Bola v rozpakoch, že na to

zaviedla reč, ale zároveň ju to tešilo. Aspoň jedna osoba vo výprave nečítala jej neslávne známy virálny príspevok v blogu „Neúspešný výstup“ – všetko o jej totálnej neschopnosti dosiahnuť vrchol končiara, čo ako sa snažila. Len čo si Zak uvedomil, kto je Cecily, trval na tom, že kúpi ďalšiu rundu.

„Zdá sa, že tu je všetko v poriadku. Potrebujem skontrolovať aj ostatných,“ dodal Doug. „Keď sa zbalíš, nechaj batožinu v izbe, Mingma ju znesie dolu. Stretneme sa v hale presne o jedenástej a hneď vyrazíme na letisko.“

Cecily sa vystrela. „Rozumiem.“ Preletela pohľadom kopu vecí, ktoré bolo treba zbaliť. Na posteli ležalo všetko, čo jej malo zachrániť život. Zachytila Mingmov pohľad. „Myslíš si, že si toho beriem priveľa?“

Mingma sa zasmial. „Mala by si vidieť zoznam pána Zaka. Tuším si vzal na vrchol aj album s fotkami svojich detí. Čo si tam vezmeš ty?“

Zahryzla si do spodnej pery. „Pravdupovediac, na to som zatiaľ nemyslela...“

„Naozaj?“ prekvapene zažmurkal. „V celom Thamelí predávajú vlajočky, ktoré si horolezci berú na vrchol. Prečo si nejdeš jednu kúpiť? Máš ešte trochu času.“

„Vážne? Dobrý nápad. Vďaka, Mingma. Pôjdem tam, len čo tu skončím.“

Kývol hlavou a nasledoval Douga von z izby. Cecily poskladala oblečenie a napchala ho do batoha, zároveň si podľa zoznamu opäť skontrolovala každý kus.

Vlajočka na ňom nebola. Samozrejme, mala by si ju vziať, aby sa s ňou mohla odfotografovať. Prečo na to neprišla sama?

Keď sa vybrala von do rušných ulíc, hneď jej prišla na um odpoveď.

Pretože si myslíš, že to nezoládneš.

2

Cecily sa vracala do hotela s vlajočkou Veľkej Británie vo vreckovej veľkosti. Vo chvíli, keď otvorila dvere, pred tvár jej strčili mobil. „Pozrite sa, tu máme jednu z členiek mojej výpravy!“ zvolal Zak.

Len čo sa včera vrátila z baru do hotela, vygúglila si ho a zistila, že je výkonným riaditeľom špičkovej telekomunikačnej firmy TalkForward so sídlom v kalifornskej Petalume.

„Povedz ahoj, Celia!“

„Volám sa Cecily,“ namietla a zamávala usmíatym svetlovlasým deťom na širokom displeji jeho mobilu.

Zak ju objal okolo pliec a pritiahol si ju bližšie, aby bolo oboch lepšie vidieť. „Stále sa neviem spamätať z toho časového posunu. Decká, toto je Cecily! Je to svetovo uznávaná novinárka, ktorá píše o Charlesovi.“

Zvraštila tvár pri opise svojej náplne práce – celkom to nesedelo –, ale neopravila ho a zdalo sa, že Zak si jej nevôľu ani nevšimol.

„O tom horolezcovi!“ vykrikol najmladší chlapec.

„Správne, chlapče, o našom hrdinovi z Himalájí. Okej, deti, mám vás veľmi rád, ale už musím bežať. Hory na mňa čakajú!“ Skončil hovor a hlasno si vydýchol. „Čudné pomyslieť, že na istý čas je to možno naposledy, čo som sa s nimi rozprával. Ty si už volala rodine?“

„Popravde, myslím si, že ma budú chcieť počuť, až keď sa bezpečne vrátim.“

„Veru tak. Aha, pozri, kto práve prišiel!“ Zak ukázal ponad jej plece k dverám výťahu. „Nie je to Charles?“

Cecily sa zvrtila, aby sa pozrela – v bruchu náhle pocítila vlnu vzrušenia. „Je to on.“

Samozrejme, Charlesa McVeigha sa nedalo prehliadnuť. Dokonca aj tu, v hoteli plnom horolezcov pripravujúcich sa na výstupy vyčnieval nad všetkými. Bol vysoký a svalnatý – na rozdiel od bežných alpinistov, ktorí boli skôr šlachovití. Mal na sebe nebovomodrú páperovú bundu s logom TalkForwardu na ramene aj na hrudi a na bejzbalovej čiapke mal vyšité svoje iniciály CM, pričom M pripomínalo horský hrebeň.

Zak vedľa nej sa vystrel, ako najvyššie mohol – Charlesovi však siahal ledva po plecía. Chápala, že naňho chce urobiť dojem. V horolezeckom svete bol Charles McVeigh už slávny. Čoskoro sa stane legendou. Chýbalo len málo, aby sa stal prvým človekom, ktorý dosiahne neuveriteľný, takmer nereálny cieľ: vystúpiť na štrnásť osemtisícoviek alpským štýlom, čiže bez použitia prídavného kyslíka – a navyše v priebehu jedného roka.

Nazýval to: Misia čistých štrnásť.

Väčšina horolezcov – ako Cecily, Zak a zvyšok tímu – liezla expedičným alebo „obliehacím“ štýlom. Znamenalo to využiť všetky dostupné pomocné prostriedky – nosičov, fixné laná, rebríky, jedálenské stany, kyslíkové prístroje, intenzívnu aklimatizáciu, individuálne výstupy pod vedením šerpu –, aby sa bezpečne dostali hore aj dolu. On odmietal akékoľvek výhody. Liezol tým najčistejším spôsobom.

Charles bol hlavný dôvod, prečo bola tu, v Káthmandu. Sľúbil jej exkluzívne interview, len čo splní

svoju misiu. Ten článok by sa mohol stať najväčším trhákom, aký kedy napísala. Závisela od toho jej kariéra.

Pri pohľade naňho siahla do batoha po poznámkový blok s perom. Spomenula si, aká bola jej šéfredaktorka Michelle vzrušená, keď jej oznámila, že získa to interview. Pre časopis *Wild Outdoors* by exkluzívny rozhovor s najslávnejším horolezcom na svete bol bomba.

No vzápätí sa Michelle zatvárila pochybovačne.

„Naozaj si myslíš, že sa ti to podarí?“ spýtala sa. Cecily si bola istá, že šéfredaktorka by bola oveľa radšej, keby to napísal niekto ako James, Cecilin vtedajší priateľ a renomovaný športový novinár, známy svojimi dobrodružnými sklonmi. Namiesto neho však dostala akreditáciu Cecily – známa skôr tým, že sa jej nedarí vystúpiť až na vrchol. Charles k tomu pridal dôležitú podmienku: Cecily najprv musí vyjsť spolu s ním na Manaslu.

Nečudo, že Michelle sa zmocnili pochybnosti.

„Pokúsím sa, budem sa snažiť zo všetkých síl,“ ubezpečovala ju Cecily.

Šéfredaktorka si vzdychla. „To znie síce pekne, ale... Pozri, rozprávala som sa s redakčným tímom. Chceme ten článok, ale nemôžeme ti zaplatiť skôr, než nám ho dodáš.“

Bolo to ako kopanec do brucha. „To nemyslíš vážne! Potom to neprichádza do úvahy. Musím si kúpiť letenky a zaplatiť tréningy, nehovoriac o horolezeckom výstroji a poplatkoch za expedíciu.“ Bolo toho viac, no Cecily si dávala pozor, aby to neznelo príliš zúfalo, chcela si zachovať aspoň aké-také zdanie profesionality.

„Azda by som ti mohla preplatiť cestovné výdavky a ešte niečo navyše, ak nám budeš dodávať reportáže z výpravy. Ale ten zvyšok... Je mi ľúto, Cecily. Musíš si s tým poradiť sama.“

„Jamesovi si preplatila všetky výdavky na Antarktídu! A toto interview bude niečo oveľa, oveľa väčšie ako jeho články. Sama si povedala, že to bude unikátny profil, aký sa podarí raz za život.“

„James je jedným z našich top reportérov. Osvedčil sa. Zatiaľ čo ty...“

„Ja som sa neosvedčila.“

Vzápätí nastala trápna pauza, počas ktorej sa ju Michelle nijako neponáhľala opraviť. Cecily horúčkovo premýšľala. Potrebovala toto interview, aby si nashatarovala kariéru, ale ak sa to má podariť, zrejme bude musieť všetko stavať na jednu kartu. „A čo ak to zvládnem?“

„Ak to zvládneš, zaplatíme ti. A dostaneš aj väčšiu províziu. Ver mi, čím viac farebných žien budem mať v tíme, tým lepšie. Na rovinu – dokáž mi, že na to máš, a určite sa to neskončí len pri článku pre *Wild Outdoors*. Môže byť z toho kniha. Alebo film. Môže to znamenať prelom v tvojej kariére. Čosi také sa často nestáva.“

Cecily opäť začala normálne dýchať. Bolo fajn vedieť, že Michelle stojí pri nej, aj keby boli dôvodom jej zdanlivo biela pokožka a otcovo čínske priezvisko, ktoré z nej robili najprijateľnejšiu verziu odlišnosti.

Šéfredaktorkine slová jej dosiaľ zneli v ušiach. Nešlo len o ponúkanú príležitosť, ale aj o druhú stranu mince, o ktorej sa nehovorilo. O to, že ak zlyhá, na kariéru novinárky píšucej reportáže z dobrodružných ciest môže zabudnúť. Zapadne do starých koľají a bude smoliť články, za ktoré nedostane ani toľko, aby to pokrylo výdavky na stravu. Ak to nezvládne, bude to horšie než len neúspešný výstup na vrchol.

Neuspeje ani inde.

Nezíska peniaze na prenájom bytu.

„Neúspešný výstup“ bude znamenať celoživotné zlyhanie.

Charles vykročil k súprave kožených kresiel v hale. „Podme ho pozdraviť, skôr než sa naňho vrhnú fanúšikovia.“ Zak ani nedopovedal vetu a pobral sa za ním. Cecily zaostala, šmátrajúc v batohu po pere. Vidieť Charlesa po mesiacoch znovu jej pripomenulo, čo ju čaká.

Jej prvá osemtisícovka. Výstup na jeden z najvyšších štítov sveta.

Jeden z tých najnebezpečnejších.

Potlačila nával panického strachu a odhodlane nasledovala Zaka.

„Skvelé, že si tu, človeče.“ Zak energicky potriasol Charlesovi ruku, očividne fascinovaný slávnym horolezcom. „Je pre mňa veľkou ctou byť členom tímu, fakt.“

Charles si položil ruku na srdce. „Podobne. Sadnite si, prosím. Cecily, rád ťa opäť vidím.“

„Aj ja teba. Ťažko uveriť, že sa to konečne podarilo.“ Zdvihla do výšky zápisník. „Mal by si niečo proti tomu, keby som ti počas čakania na náš let položila pár otázok?“

Zasmial sa. „Pokúšaš sa o rozhovor, však? Na tom sme sa nedohodli...“

Žiarivo sa naňho usmiala v nádeji, že zmení názor. „Myslela som si, že by si mi azda mohol odpovedať na niekoľko prípravných otázok, keďže v presnom zmysle slova ešte nie sme v horách...“

Neoblomne pokrútil hlavou. „Odlož ten notes. Pozval som ťa sem, aby si poznala, čo je ozajstná expedícia,“ stíšil hlas a zdvihol obrvy. „Užívaj si ju.“

„Dovolíš, Charles?“ pristúpila k nim staršia žena so slabým nemeckým prízvukom.

Charles vstal z kresla a pobožkal ju na obe líca. „Vanja, ako sa máš? Vanja, zoznám sa, toto je Zak Mitchell – výkonný riaditeľ priekopníckej technologickej firmy TalkForward, a toto je Cecily Wong – novinárka, ktorú som si vybral, aby ma sprevádzala na Manaslu. Vylezie na vrchol, aby získala celkový obraz. Žiadne interview, až kým nevyjdeme hore, je tak, Cecily?“

Úsmev jej zamrzol na tvári a chvíľu trvalo, kým prišvedčila. „Správne.“

Vanja sa obrátila k Cecily. „Pôsobivé!“

„Toto je Vanja Detmersová – vedie tu v Káthmandu himalájsku databázu. Práve ona mi oficiálne potvrdila všetky nepálske výstupy.“

„A s najväčším potešením, Charles.“

Cecily potriasla žene ruku a hneď si poznamenala jej meno do zápisníka.

„Prišla som si zistiť všetky podrobnosti o tíme, aby som neskôr mohla potvrdiť váš výstup. Môžem začať vami, Cecily?“ Vanja si prisadla k Cecily a položila si laptop na nízky konferenčný stolík pred nimi.

„Ach, nie som si istá...“

„Chcete, aby bolo vaše meno zapísané do dejín, alebo nie?“

Cecily zaváhala. „Ak sa mi to podarí.“

„O tom nepochybujem,“ vyhlásila Vanja. „Ste predsa s Charlesom! Nemôžete byť v bezpečnejších rukách. Vytiahne vás z akejkol'vek šlamastiky.“

Charles sa usmial. „To je od teba milé, V. Po skúsenostiach na Čo Oju by som bol radšej, keby sme na tejto hore nemali problémy.“

„Ale, ale, Charles, si príliš skromný. Nič nepredá príbeh lepšie ako stará dobrá záchranná akcia, však?“ žmurkla naňho Vanja. Otvorila laptop a prsty jej začali behať po klávesoch. Cecily sa k nemu zvedavo naklo-

nila. Cieľom himalájskej databázy bolo zaregistrovať každého, kto sa pokúsil vystúpiť na niektorú z osemtisícoviek v Nepále. „Ste Britka?“ spýtala sa Vanja. Cecily prikývla. Po niekoľkých kliknutiach sa na displeji zjavil zoznam britských horolezců, ktoré vystúpili na Manaslu od roku 2008. Cecily ho prebehla očami, prekvapená, aký je krátky. Ak sa jej výstup podarí, jej meno sa pripojí k hŕstke ostatných. Ďalšia pripomienka, aká obrovská výzva ju čaká.

„Čo znamená tá hviezdička pri niektorých menách?“ zvedavo sa spýtala Cecily.

„Ehm, označuje roky, keď sa horolezci dostali len na predvrchol, nie na hlavný vrchol,“ vysvetľovala Vanja. „V niektorých rokoch bolo veľmi ťažké vyjsť až hore.“

„Neboj sa, v tomto roku to zvládneme,“ vyhlásil Charles.

„Haló, Cecily!“ zakýval na ňu Mingma. Vedľa neho stála mladá žena v pásikavej neónovo žltej športovej mikine a purpurových legínach; okrem jasnočerveného rúžu na perách nemala žiadny mejkap.

Cecily v nej s prekvapeným potešením spoznala Elise Gauthierovú, francúzsko-kanadskú influencerku a horolezkyňu, ktorú sledovala na sociálnych sieťach celé roky, už odkedy sa začala zaujímať o horolezectvo. Bola známa tým, že sa na výstupy obliekala do žiarivých farieb a nosila nápadné šperky. Jej fotky a videá – veľmi pútavé a vynikajúco nasnímané – boli pastvou pre oči. Mala na to talent.

Cecilinú tvár rozžiaril úsmev. „Ó, panebože – Elise?“

„To som ja!“ Elise si potisla slnečné okuliare nad čelo a tiež sa usmiala. „Poznáme sa?“

„Prepáč – volám sa Cecily Wong, sledujem ťa na Instagrame. Si pre mňa veľkou inšpiráciou. Chceš vyjsť na Manaslu?“